

at den ganske dækker det, der faktisk har været Meningen med det indsendte Telegram. Det forekommer mig endvidere, at den højtærede Justitsminister saa meget mindre burde dette, som det i Virkeligheden i høj Grad stiller de Mænd i en underlig Belysning, med hvilke Ministeren raadfører sig, naar han saaledes er vanskelig sprogligt stillet. Jeg mindes, at det, da vi havde den vestindiske Sag til Behandling her i Rigsdagen, kom frem for Offentligheden, at der i det Departement i Ministeriet, hvorunder disse Sager sorterer, sad fremragende Embedsmænd, Embedsmænd i fremtrædende Stillinger, som ikke forstod Engelsk. Det hed sig den Gang at være Tilfældet. Jeg vil dog nødvendig tro, at den højtærede Justitsminister ved denne sin Kritik af Gengivelsen af Telegrammet her i Referatet fra Færø-Kommissionen vilde antyde noget i Retning af, at noget lignende skulde være Tilfældet for de Embedsmænds Vedkommende i Justitsministeriet, som har med færøske Anliggender at gøre. Dette er nemlig efter min Mening den eneste Forklaring, den højtærede Justitsminister kan give paa, at et Telegram af det Indhold kunde volde de Vanskeligheder, som Justitsministeren her har fremstillet. Og jeg ønsker at tilføje, at i det hele taget synes ved den Lejlighed den højtærede Justitsminister at have haft adskillig Vanskelighed med Gengivelsen af de Telegrammer, som i denne Sag forelaa. Vanskelighederne viste sig ikke mindst ved selve Justitsministerens Gengivelse af det Telegram, Ministeren den 20. Marts — et Par Timer, før Færøforespørgselen blev stillet her i Landstinget — afsendte til Amtmanden paa Færøerne, thi dette Telegram indeholdt i den højtærede Justitsministers Gengivelse her i Landstinget paa ikke mindre end to Punkter Uoverensstemmelser med det virkelige Indhold, som Telegrammet, der blev afsendt til Færøerne, havde. Men Forholdet er jo ogsaa dette — hvad jeg ikke nærer Tvivl om, at ethvert Medlem af dette Ting er paa det rene med —, at alt dette er i Virkeligheden kun Formalia. Det var slet ikke paa Grundlag af en mulig Vanskelighed ved Forstaaelsen af det den 17. Marts afsendte Telegram til Justitsministeren — det var slet ikke derpaa, det beroede, om den højtærede Justitsminister var i Stand til at give Landstinget fyldestgørende Meddelelse om, hvad Grunden kunde være til den opsigtsvækkende Demonstration, som de tre Embedsmænd for

Færøerne foretog ved Afskedsbegæringens Fremsættelse. Forespørgselen, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) stillede ved den Lejlighed, sluttede jo saaledes: „Er det i bekræftende Fald“ — det vil sige, hvis det er rigtigt, at de tre Embedsmænd har søgt deres Afsked — „Justitsministeren bekendt, hvad der er Aarsag til dette Skridt?“ Det var ganske naturligt, at man maatte spørge saaledes, thi den danske Offentlighed vidste jo intet om den hele Udvikling, hvis Afslutning nu formede sig, som Tilfældet var. Og jeg spørger den højtærede Justitsminister, om han da ikke havde anden Forestilling om Grundlaget for Afskedsbegæringen end den, han ved de Oplysninger, han gav Tinget den 20. Marts, foregav at have. Thi den Dag optraadte den højtærede Justitsminister her i Landstinget som Sandhedssøger, som den, der stillede sig ved Siden af Forespørgerne, for hvem det hele var ubegribeligt, og gav dem Medhold og sagde: For mig er det ogsaa „ubegribeligt“. Ministeren søger efter en Forklaring, ligesom Forespørgerne gør det; Forespørgerne har intet Materiale, Ministeren har det, og man maatte da tro, at det, han forelagde for Landstinget ved den Lejlighed, virkelig ogsaa var det, han disponerede over. Det var for det første Afskedsbegæringen ved Telegrammet af 17. Marts. Jeg beder bemærket, saaledes som jeg allerede har sagt her under denne Forhandling, at den højtærede Justitsminister ikke oplæste dette Telegram. Det havde dog ligget ganske nær at oplæse Telegrammet for yderligere at underbygge den Paastand, som den højtærede Minister egentlig først nu i Dag fremsatte, at det var en vis Ordforbindelse i Telegrammet, som gjorde ham usikker. Den højtærede Minister oplæste det imidlertid ikke, men refererede det løseligen og fæstede sig udelukkende ved to Ord: „other appointment“, som han i denne Sammenhæng erklærede ikke at forstaa, et Par Ord, som dog, uanset hvilken Læsemaade og hvilken Betragtning man end vil anlægge paa Telegrammet, ikke tillader nogen Tvivl om Betydningen. Det var den ene Ting. Og saa oplæste den højtærede Minister sit eget Telegram af 15. Marts, som indeholdt en Gengivelse af det Interview, som havde fundet Sted med den højtærede Minister fra „Eyns Venstreblad“s Side, et Interview, som, hvad ærede Medlemmer vil erindre, fra Endet til anden var Agitation fra den højtærede Justitsministers Side med de forestaaende Valg paa Færøerne for Øje, og som i en